

למד בביהמ"ד ואצל אחיו ובעיקר מעצמו לימודי-קודש וחול וכן שקד על הקריאה העברית והגרמנית. יצא ב-1901 לברלין ולמד בביה"ס הגבוה לחקלאות תוך פעילות ציונית ועברית. שם פירסם גם את מאמרו הראשון הנחשב ב"לוח אחיאסף" (לתרס"ג). אף הוציא (עם יוסף לין) את הירחון המצוייר "הקשת" (תרס"ג. כמה חוברות) והחל בכתיבתו בגרמנית בכ"ע ציוני. יצא ללונדון ב-1906 וסייע את ברנר בהוצאת "המעורר" ואף השתתף בו (בין היתר "משא-ערכ" שלו בענייני יחסי יהודים-ערבים בא"י). חזר משם לגרמניה ולבוקובינה ועלה ב-1907. תחילה פועל בפ"ת ואח"כ בהוראה. בפקידות וכן היה עם העולים הראשונים לכנרת. בפעילות ציבורית ענפה במשרד הא"י (עשה בייחוד לעליית התימנים) ובראשיתה של ת"א, יוזם מפעל תרגומי מספרות העולם, יפת" ובהקמתם של יישובים ושכונות ברוחמה. בירתגן ליד יפו (עתה בת"ים), בירתגן בירושלים ולאחר מלחמה הראשונה בייסוד שכונת בית-הכרם ועוד. מלאחר המלחמה בירושלים וכל השנים בפעילות ספרותית-פובליציסטית. החל במדורים קבועים ב"הפועל הצעיר" ואח"כ במרבית עיתוני הארץ ("הארץ", "דבר" ובייחוד "הצופה"). שהיה עורכו הראשון בימי צאתו בירושלים). כ"ע. קב" צים ומאספים. בעשרות שנותיו האחרונות פעיל בתחום יחסי יהודים-ערבים ובאירגונים השונים שהוקמו לשם כך וכן היה עורכם של מרבית בטאוני האירגונים האלה. באחרית שנותיו שינה שם-משפחתו ל"התלמי".

כתיבתו היתה בעלת נוסח מיוחד משלו: פובליציסטי-לירי והשתמש בו הן לצרכי-תגובה והן במסותיו על ספרות עברית וכללית. עיבודים-תרגומים ועוד. מרבית כתיבתו עדיין גנוזה ופזורה. כינוסי מסותיו: "על הגבולין" (תרפ"ג), "פרצופים" (א-ב. תרצ"ד-תרצ"ו) ושני הכרכים שיצאו לאחר מותו בעריכתו של ד. סדן, בצירוף הקדמותיו: "משפחות סופרים" (תש"ד) ו"כנסת חכמים" (תשכ"א). הוציא עוד מונוגרפיות על "תיאודור הרצל" (תרפ"ד, תרפ"ט) ו"דוד ולפסון" (תש"ג) וכן ספר-זכרון גות "מזבורוב ועד כנרת" (תש"י), בנוסף לקונטרסים שונים. עריכותיו: "בינתיים" (קובץ ספרותי. תרצ"ג "ירושלים" (תרע"ג), הירחון החרדי "ההד" (א-ב. תרפ"ו-תשי"ג), השבועון "מאונים" (מחצית שנה ב"ת"ר), הקבצים של "ברית שלום" בשם "שאיפת-הים" (א-ו. תרפ"ז-תר"ץ וחלק מרכז ב, כירחון. תרצ"א) קבצים שונים מוקדשים לשיתוף יהודי-ערבי (בהל"ה ובאחרים): "קובץ מאמרים לשאלה הערבית", תרצ"א. "דרכי-כינור", תרצ"ט; "נגד הטירור", תרצ"ט; "על פריסת דרכינו", תרצ"ט; "בשעת חירום", ת"ש) וכן את כתיבת העת "נר" (מאדר תש"י), "כתבי" שלמה שילר תרצ"א, "ספר אוסישקין" (תרצ"ד), "כתבים ציוניים" ל"ה. יחסי (עם אחרים. תש"ו), ספר-השנה לחקר הציונית תש"ו, "שיבת ציון" (עם אחרים. א. תש"י), קבצים ספרותיים

רדלר-פלדמן, יהושע-ר' בנימין (זבורוב, גליציה, י"ג בסיוון תר"מ/23.5.1880 — ירושלים, כ"ב בכסלו תשי"ח/15.12.1957)

„למועד“ (א-ג. תש״ה-תש״ו) ועוד. תרגומיו: „ספרי הימים“ של הרצל (עם א. ברש. מתרפ״ח ואילך בכמה מהדורות) וכן שקועים תרגומיו־עיבודיו בכ״ע שונים החל ב„המעורר“.

ר' בנימין (חוברת זכרון ליום השלושים לפטירתו. כאן „רשימות לאוטוביוגרפיה“, ביבליוגרפיה לכתביו מג. בן־מנחם וילקוט דברי־הערכה ואגרות־תנחומים); כל כתבי י. ח. ברנר ח, 254—260; הנ״ל. אגרות, לפי המפתח; כתבי א. ברש ג, 136; י. הפט. במעגלי זריחה ושקיעה, 305—313; ד. זכאי. קצרות, 403; נ. חפשי. בלב ובנפש, 185—188; י. יציב. בין עין לנפש, 403; א. כהן. ישראל והעולם הערבי, לפי מפתח השמות; י. כהן. שער הסופרים, 359—370; מ. כרמון. דור לדור, 147—149; הנ״ל. במסילות הדור, 336—345; פ. לחובר. שירה ומחשבה, 230—232; א. מ. ליפשיץ. כתבים ג, קפד-קפה, רמה-רמוז; ד. סדן. בין דין לחשבון, 358—363 (שני המבואות בתוספת מסה אחת); י. פיכמן. בטרם אביב, 357—361; הנ״ל. רוחות מנגנות, 285—311; הנ״ל. כתבי שנד-שסב; ד. קמחי. סופרים, 53—61; הנ״ל. מסות קטנות, 76—79; א. קריב. עיונים, 157—161; ש. שטרייט. פני הספרות ב, 245—254; מ. שניר. הנעימה האחת, 13—20; בית הכרם בת הארבעים, 282—295 (דברים עליו משי׳ עגנון וש. קדרי).